

РЕШЕНИЕ

№ 346

гр. Шумен, 09.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ШУМЕН, XI-И СЪСТАВ (Н), в публично заседание на двадесет и пети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Ростислава Янк. Георгиева

при участието на секретаря И.Й.Д.
като разгледа докладваното от Ростислава Янк. Георгиева Административно наказателно дело № 20233630201758 по описа за 2023 година

За да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото производство е образувано на осн. чл.59 и сл. от ЗАНН.

Обжалвано е наказателно постановление №27-2300078/01.08.2023 год. на Директора на Дирекция “Инспекция по труда” - гр.Шумен, с което на основание чл.416, ал.5 от КТ, във вр. с чл.414, ал.1 от КТ на „Д. И П.” ЕООД, с ЕИК206425832, със седалище и адрес на управление: *****, *****, представлявано от К.П.К., с ЕГН*****, в качеството му на работодател е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лева /хиляда и петстотин лева/. Жалбоподателят оспорва наказателното постановление, като излага доводите си за това в жалбата.

В съдебно заседание представляващия дружеството-жалбоподателят не се явява лично. За него се явява упълномощен представител, който поддържа жалбата и излага конкретни доводи в защита на направените искания.

Процесуалният представител на Дирекция “Инспекция по труда”-гр.Шумен-административно-наказващ орган, издал наказателното постановление, призован съгласно императивната разпоредба на чл.61, ал.1 от ЗАНН, оспорва жалбата и моли съда да отхвърли същата като неоснователна и да потвърди изцяло обжалваното наказателно постановление. В съдебно заседание и в представени писмени бележки излага подробни съображения.

Жалбата е подадена в срока по чл.59, ал.2 от ЗАНН от надлежна страна, отговаря на

изискванията на чл.84 от ЗАНН, във вр. с чл.319 от НПК, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е **неоснователна**, поради следните съображения:

ШРС, след като взе в предвид събраните по делото доказателства и становища на страните, преценени поотделно и в тяхната съвкупност и като съобрази разпоредбите на закона, намира за установено от фактическа страна следното:

„Д. И П.” ЕООД осъществява дейност в обект заведение за бързо хранене „На фургон“, намиращ се в гр.Шумен, бул.“Симеон Велики“ и ул.“Панайот Волов“. На 25.05.2023 год. по повод трудова злополука в МБАЛ – ЦСМП, гр.Шумен и на 26.05.2023 год. в посочения по-горе обект била извършена проверка по спазване на трудовото законодателство от длъжностни лица при „Инспекция по труда“, гр.Шумен. Било констатирано, че работодателят е възложил на работника В.Н.Г., с ЕГН***** да извършва работа и като работник, приготвящ хранителни изделия /работник кухня/, въпреки, че съгласно сключения с него трудов договор №15/28.02.2023 год. е назначен на длъжност „продавач-консултант“. Подобни функции не фигурирали и във връчената на лицето на 28.02.2023 год. длъжностна характеристика.

От страна на лицето В.Н.Г. била попълнена Декларация на основание чл.402, ал.1, т.3 от КТ в която посочва, че по време на работа прави заготовки, работи на машина за рязане на зеленчуци, прави бургери, лаваша, хот-дог и пържени картофи и ги продава, като в предоставената ѝ и връчена длъжностна характеристика не са включени дейностите по приготвяне на посочените изделия и боравене с машина за рязане на зеленчуци. От страна на управителя на дружеството-жалбоподател били попълнени писмени обяснения на основание чл.402, ал.1, т.2 от КТ, в които излага, че работничките в обекта правят заготовките, като режат домати, зелени салати, червено зеле, бекон, пекат на туча, след което продават оформените изделия. Резултатите от извършената проверка били обективирани в Протокол за извършена проверка №ПР2319608 от 12.06.2023 год., който бил връчен на управителя на дружеството на 14.06.2023 год. За констатираното нарушение на 14.06.2023 год. на дружеството-жалбоподател бил съставен акт за установяване на административно нарушение №27-2300078/14.06.2023 год., като актосъставителят е посочил, че с горното деяние е нарушена разпоредбата на чл.118, ал.1 от КТ. Актът е бил съставен в присъствие на управителя на дружеството, който го е подписал, без да изложи възражения. Впоследствие се е възползвал от законното си право и в срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН е депозирал писмени възражения, в които излага несъгласие с описаната фактическа обстановка, като твърди, че на работника на основание т.15 от длъжностната характеристика е било възложено устно извършването на посочените дейности. Твърди, че е изпълнил задълженията си във връзка с осигуряване на безопасни условия на труд, като е провел нужните инструктажи, но причинената на работничка трудова злополука е в резултат на проявена от нейна страна небрежност и неспазване на правилата за безопасност при работа. Въз основа на така съставения акт, съобразявайки материалите в административно-наказателната преписка, както и депозираното възражение е издадено наказателно

постановление №27-2300078/01.08.2023 год. на Директора на Дирекция "Инспекция по труда" - гр.Шумен, с което на основание чл.416, ал.5 от КТ, във вр. с чл.414, ал.1 от КТ на „Д. И П.“ ЕООД, с ЕИК206425832, със седалище и адрес на управление: *****, *****, представлявано от К.П.К., с ЕГН*****, в качеството му на работодател е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лева /хиляда и петстотин лева/.

В съдебно заседание от страна на процесуалният представител на дружеството-жалбоподател са представени Справка за актуално състояние на всички трудови договори и Декларация №15 за запознатост от 28.02.2023 год., подписана от лицето В.Н.Г..

Така установената фактическа обстановка се потвърждава от всички събрани по делото писмени доказателства и от разпита в съдебно заседание на актосъставителя С. Р. К., както и от присъединените на основание разпоредбата на чл.283 от НПК писмени доказателства.

Съдът намира, че напълно следва да бъдат кредитирани показанията на свидетелката С. Р. К., доколкото същата пряко е участвала в извършената проверка и показанията ѝ почиват на нейни преки и непосредствени впечатления от фактите, за които свидетелства. В същото време показанията ѝ са последователни, непредубедени и кореспондират с останалия събран по делото доказателствен материал. В тази връзка съдът не кредитира твърдението на процесуалният представител на дружеството-жалбоподател, че показанията на свидетелката не следва да бъдат кредитирани, тъй като същата е заявила, че лицето В.Г. си е порязала пръстите, а всъщност е налице порязване на фаланга. Действително е налице разминаване между отразеното в акта и в наказателното постановление и твърдението на свидетелката в тази насока, но имайки предвид изминалия период от време и множеството извършени от свидетелката проверки, е обяснимо и допустимо лицето да не помни подробности, свързани с конкретното нараняване на лицето. Посоченото обстоятелство е ирелевантно към нарушението, предмет на обсъждане в настоящото производство, доколкото нарушението не касае самата трудова злополука, а едностранното изменение на изпълняваната от лицето длъжност.

При така установената фактическа обстановка съдът приема от правна страна следното:

Съгласно разпоредбата на чл.118, ал.1 от КТ Работодателят или работникът или служителят не могат да променят едностранно съдържанието на трудовото правоотношение освен в случаите и по реда, установени в закона. Разпоредбата на чл.66, ал.1 от КТ съдържа изчерпателно посочване на данните, които следва да се съдържат в трудовия договор, като в т.2 от същата разпоредба изрично като такова е посочено наименованието на длъжността и характера на работата.

В настоящия случай от материалите по делото се установява по безспорен начин, че съгласно приложения като писмено доказателство по делото трудов договор №15/28.02.2023 год. лицето В.Н.Г., с ЕГН***** е била назначена на длъжност „продавач-консултант“. В същото време обаче от материалите по делото се установява, че на 25.05.2023 год.,

непосредствено преди лицето да претърпи трудова злополука, същото е изпълнявало съвсем различна длъжност, като е правила заготовки, работила е на машина за рязане на зеленчуци, правела е бургери, лаваши, хот-дог и пържени картофи и едва тогава ги продавала на клиенти. Това обстоятелство не се отрича и от страна на представляващия дружеството-жалбоподател в обясненията по чл.402, ал.1, т.2 от КТ, в които обяснява, че именно лицето, назначено на длъжност „продавач-консултант“ извършва посочените по-горе дейности по изготвяне на заготовки, чрез рязане на машина на различни зеленчуци, бекон и сирена, печене на туч и пържене на картофи. В същата насока са и дадените от лицето В.Н.Г. сведения в попълнената от нея Декларация на основание чл.402, ал.1, т.3 от КТ.

От изложеното се налага категоричния извод, че доколкото работникът е изпълнявал длъжност, различна от длъжността, на която е бил назначен, е извършена едностранна промяна на съдържанието на трудовото правоотношение и то в частта, касаеща длъжността на лицето и характера на работата. Промяната е била извършена едностранно, доколкото лицето по волята на работодателя е извършвало дейност, изразяваща се в изготвяне на заготовки, чрез рязане на машина на различни зеленчуци, бекон и сирена, печене на туч и пържене на картофи и др., което не влиза в длъжностната характеристика на длъжността „продавач-консултант“.

Съдът не кредитира твърденията, изложени в жалбата, че неправилно е била ангажирана отговорността на дружеството за посоченото нарушение, като считат, че работодателят е в правото си едностранно да възлага на работника устно или писмено извършване на различни дейности на основание т.15 от Длъжностната характеристика. В тази връзка съдът съобрази обстоятелството, че видно от приложения като писмено доказателство по делото Трудов договор №015/28.02.2023 год. лицето В.Н.Г. е била назначена на длъжност „продавач-консултант“ с код по НКПД – 52232001. Посоченият код попада в група 5223 Продавач – консултанти. Същият код е бил посочен и във връчената на лицето длъжностна характеристика. Следователно, доколкото основно задължение на работодателя, съгласно нормата на чл.127, ал.1 от КТ е да осигури на работника или служителя нормални условия за изпълнение на работата по трудовото правоотношение, за която се е уговорил, като му осигури именно работата, която е определена при възникване на трудовото правоотношение и му връчи екземпляр от длъжностна характеристика при сключване на трудовия договор, не може да бъде споделено твърдението на процесуалният представител на дружеството-жалбоподател, че впоследствие на основание включената в длъжностната характеристика т.15, работодателят би могъл едностранно да променя характера и вида на работата, за която страните са се договорили. Както в трудовия договор така и в длъжностната характеристика изрично се посочва длъжността, която лицето ще изпълнява и съответния код по НКПД, поради което няма как впоследствие чрез устна или писмена заповед на работодателя същите да бъдат променяни едностранно чрез вменяване на задължения, които не са включени в кръга на дейностите на съответната длъжност. Съгласно обяснителните бележки към НКПД Продавач-консултантите продават разнообразни стоки и услуги директно на купувачите или от името на магазини за продажби

на едро и дребно и обясняват предназначението и качествата на тези стоки и услуги. Продавач-консултантите изпълняват следните основни задачи: определят изискванията на клиентите и съветват относно асортимента, цените, доставката, гаранциите и използването на стоката; демонстрират, обясняват и продават стоки и услуги на клиентите; приемат плащания по различни начини, изготвят фактури за продажба и регистрират продажбите чрез касови апарати; правят инвентарни описи и участват в получаването на стоки; подреждат и излагат стоки за продажба, както и увиват и опаковат продадените стоки. Като в обясненията изрично е посочено, че в тази група се включват Продавач – консултант; Продавач (в магазин на едро) и Асистент-продавач, но не се включват: Управител, магазин – 1420; Продавач, улична сергия – 5211; Продавач, пазар – 5211; Продавач, хранителни продукти – 5212; Собственик, малък магазин – 5221; Касиер – 5230 и Обслужващ, салатен бар – 5246.

В същото време в обяснителните бележки изрично е посочено, че Лицата, които изпълняват задачи като приготвяне на полуфабрикати или напитки като сандвичи, пици, пържени риба и картофи, салати и кафе; измиване, рязане, измерване и смесване продукти за готвене; работа с кухненски уреди като грил, микровълнови фурни, скари и други; затопляне на полуфабрикати; почистване на кухни, места за приготвяне на храни, готварски плотове и съдове; вземане на поръчките и др. попадат в код 9411 „Помощници при приготвянето на храни в заведения за бързо хранене“, като в този код не се включват длъжностите Главен готвач – 3434; Готвач – 5120 и Обслужващ, салатен бар – 5246. В същото време е посочено, че Професиите, които включват приготвяне на полуфабрикати, вземане на поръчки, сервиране на храни и напитки, калкулиране на цени и приемане на плащания за предоставената услуга се класифицират в код 5246 *Обслужващ персонал на хранителни щандове*.

Следователно в случай, че работодателят е желаел назначената от него работничка освен осъществяването на дейности, свързани с продажба на стоки и приемане на плащания за предоставената услуга, съгласно длъжността „продавач-консултант“ по код 52232001, да изпълнява и дейностите, свързани с приготвяне на сандвичи, бургери, рязане на зеленчуци, печене на хранителни продукти на туч, пържене на картофи и др. е следвало да назначи същата на длъжност „Обслужващ персонал на хранителни щандове“ по код 5246 или пък да назначи същата на друга съответна длъжност от НКПД.

В тази връзка съдът съобрази обстоятелството, че съгласно т.16 и сл. от Правилата за класифициране в НКПД Класифицирането на дадена длъжност към единична група професии се прави на основата на обхвата, дефиниран в обяснителните бележки за позициите на Класификацията, като когато естеството на работата се характеризира със съвместяване на функции и задачи, характерни за повече от една длъжност, длъжността се класифицира само с един код, като за неговото определяне се използват следните приоритети: на длъжността се присвоява кодът на единичната група с най-голям относителен дял от времето, необходимо за изпълнение на задачите, като приоритет имат длъжностите, чиито задължения са свързани с етапа на производството, а не с търговията,

транспорта или услугите, а при комбиниране на задължения, изискващи различни равнища на образование и квалификация и различен стаж, приоритет има длъжността с най-висока степен на квалификация. Следователно в настоящия случай, приоритет е следвало да получи дейността, свързана с приготвянето на продаваните изделия, посредством рязане на зеленчуци, сирена и бекон, изпичане на съставките на туч, пържене на картофи, окомплектоване на бургери, хот-догове и др., а не дейността свързана с търговията, респективно продажбата на тези изделия. Безспорно е че боравенето с различни уреди за рязане, печене и др. изисква много по-голяма класификация от боравенето с касов апарат и получаване на парични средства за продаваното изделие.

В подкрепа на този извод е и представената от страна на дружеството-жалбоподател като писмено доказателство по делото Справка за актуално състояние на всички трудови договори към дата 17.10.2023 год., от която се установява, че в друг период от време работодателят е имал назначен работник именно на длъжност „Работник кухня“ по код НКПД 94120003.

Съдът не кредитира твърдението на представляващия дружеството-жалбоподател, изложено в хода по същество, че в обекта не се готви, а се продават готови изделия. Посоченото твърдение противоречи на изложеното от същото лице в представените от него обяснения по чл.402, ал.1, т.2 от КТ, в които подробно обяснява дейностите, които работниците в обекта извършват, като посочва, че същите правят заготовки, като режат домати, зелена салата, червено зеле, бекон, запичат месо на туча, след което продават изготвените бургери и хигиенизират работното си място. В същата насока са и обясненията на лицето В.Н.Г., дадени в Декларацията по чл.402, ал.1, т.3 от КТ. В подкрепа на извода, че в обекта лицето Г. е извършвала именно посочените по-горе дейности е и факта, че именно в резултат на тази дейност и по-конкретно на рязането на зеленчуци и боравенето с режеща машина, на същата е била причинена трудова злополука.

С оглед на изложеното и доколкото лицето В.Н.Г. е била назначена на длъжност „продавач-консултант“ с код по НКПД – 52232001, а е изпълнявала дейности, попадащи в кръга на друга длъжност – тази по код 5246 или 9411, се налага извода, че дружеството – жалбоподател, в качеството си на работодател едностранно е променило съдържанието на трудовия договор чрез промяна в характера на работата, с което е осъществило от обективна и субективна страна състава на нарушението по чл.118, ал.1 от КТ.

Извън всякакво съмнение е обстоятелството, че дружеството – жалбоподател е работодател по смисъла на §1 от ДР на КТ, доколкото именно то е юридическото лице, което самостоятелно наема работници и служители по трудово правоотношение. Административно-наказващия орган правилно и законосъобразно е квалифицирал нарушението, като е ангажирал отговорността на юридическото лице, в качеството му на работодател за допуснатото нарушение на чл.118, ал.1 от КТ.

За посоченото нарушение санкционната норма на чл.414, ал.1 от КТ предвижда имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 15 000 лева за работодател, който наруши разпоредбите на трудовото законодателство извън правилата за осигуряване на

здравословни и безопасни условия на труд, ако не подлежи на по-тежко наказание. В този смисъл съдът намира, че административно-наказващият орган правилно е издирил и приложил съответната санкционна разпоредба. В същото време съдът намира, че административно наказващият орган е индивидуализирал правилно наказанието, като е наложил на дружеството - жалбоподател имуществена санкция в размер на предвидения в разпоредбата на чл.414, ал.1 от КТ минимум, а именно „имуществена санкция” в размер на 1500 лева.

Съдът не кредитира и твърдението, изложено в жалбата за допуснато съществено процесуално нарушение при съставяне на акта за установяване на административно нарушение, изразяващо се в липса на доказателства относно представителната власт на лицето, издало наказателното постановление. Видно от текста на обжалваното наказателно постановление същото е издадено и подписано от лицето Д.В.В.-И., изпълняваща длъжността Директор на „Инспекция по труда“ – гр.Шумен. Видно от приложената като писмено доказателство по делото Заповед №585/31.07.2023 год. на посоченото лице на основание разпоредбата на чл.84 от Закона за държавния служител е било възложено за периода от 01.08.2023 год. до 17.08.2023 год. включително да изпълнява всички служебни задължения на длъжността директор на Дирекция „Инспекция по труда“ със седалище Шумен, като изрично е посочено, че ѝ се възлагат и правомощията на административно-наказващ орган по смисъла на чл.47, ал.2 от ЗАНН. Наказателното постановление е издадено на 01.08.2023 год., поради което се налага извода, че същото е издадено от оправомощено за целта лице, съгласно посочената по-горе заповед.

При проверка законосъобразността на обжалваното наказателно постановление и на съставения акт за установяване на административно нарушение съдът намира, че не са налице пороци, които да са довели до накърняване правото на защита на дружеството или до невъзможност да бъде разбрано какво точно нарушение се твърди, че е извършено, кога е извършено, а от тук и до невъзможност дружеството да организира защитата си по един адекватен начин.

Настоящият съдебен състав намира, че в случая не са налице основания за приложение разпоредбата на чл.28 от ЗАНН или чл.415в от КТ. Следва да се отбележи, че приложение на разпоредбата на чл.28 от ЗАНН и в частност тази на чл.415в от КТ се преценява за всеки конкретен случай на административно нарушение, а не общо като дадена законова възможност. Всяко административно нарушение е специфично с оглед неговия противоправен резултат и начин на извършване. В настоящия случай се касае за полагане на труд от работника, в отклонение на длъжностната му характеристика, като именно в резултата на изпълнението на тази различна трудова дейност е последвала трудова злоупотреба за лицето. С оглед естеството на нарушението и значимостта му за здравето на работника се налага и извода, че същото не може да бъде квалифицирано като маловажен случай по смисъла на чл.28 от ЗАНН.

С оглед на изложеното съдът намира, че наказателното постановление се явява правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде потвърдено изцяло.

Предвид изхода на делото и обстоятелството, че от страна на административно-наказващия орган е направено искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът съобрази обстоятелството, че съгласно разпоредбата на чл.63д, ал.1 от ЗАНН, в съдебните производства по обжалване на наказателно постановление страните имат право на разноски по реда на АПК. Според нормата на чл.143, ал.3 от АПК, когато съдът отхвърли оспорването, както е в процесния случай, тези разноски следва да се възложат в тежест на подателя на жалбата. Относно размера на разноските разпоредбата на чл.63д, ал.3 от ЗАНН предвижда, че в полза на юридически лица, които са били защитавани от юрисконсулт /каквото е настоящия случай/, се присъжда възнаграждение в определен от съда размер, който не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл.37 от Закона за правната помощ /ЗПП/. В тази връзка съдът, като съобрази посочената разпоредба, както и обстоятелството, че настоящото производство не се отличава с фактическа и правна сложност, намира, че размера на юрисконсултското възнаграждение следва да бъде в размер на 80 лева.

С оглед изхода на делото на дружеството-жалбоподател разноски не се дължат.

Водим от горното и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление №27-2300078/01.08.2023 год. на Директора на Дирекция “Инспекция по труда” - гр.Шумен, с което на основание чл.41б, ал.5 от КТ, във вр. с чл.414, ал.1 от КТ на „Д. И П.” ЕООД, с ЕИК206425832, със седалище и адрес на управление: *****, *****, представлявано от К.П.К., с ЕГН*****, в качеството му на работодател е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лева /хиляда и петстотин лева/.

ОСЪЖДА „Д. И П.” ЕООД, с ЕИК206425832, със седалище и адрес на управление: *****, *****, представлявано от К.П.К., с ЕГН***** **ДА ЗАПЛАТИ НА** Дирекция “Инспекция по труда” - гр.Шумен сумата от 80 /осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение, определено на основание разпоредбата на чл.37, ал.1 от ЗПП, във вр. с чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Шуменския административен съд в 14-дневен срок от съобщаване на страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Шумен: _____